

1695 års psalmbok:

1. Skåder/ skåder nu här alle/
Hur thet går medh Jesu kär:
Gråter/ klager medh högt skalle/
Alle i som ståån här när.
Kan ock någon plåga här
Wara såsom Jesu är?

2. Hand och foot är genombårad/
Siäl och sinnen matt och swagh/
Hufwud är af törne sårat/
Och mång annor hårda slagh.
Kan och någon plåga här
Wara såsom Jesu är?

3. Bitter ätickio medh galle/
Gifs at dricka i hans törst.
Medh stort spee the ropte alle:
Se om Elias kommer först.
Kan ock någon plåga här
Wara såsom Jesu är?

4. Sidst han i sin nödh vthsänder
Öfwerliudt ett böneskrij:
Fader/ jagh i tina händer
Nu min siäl befaller frij.
Kan ock någon plåga här
Wara såsom Jesu är?

5. Ach! ho är som icke ryser/
Och för bröstet slår sigh nu?
Solen sielf ej mera lyser/
Bergen brista mitt i tu.
Ty slätt ingen plåga här
Wara kan som Jesu är.

1819 års psalmbok, psalm 92

Skåder, skåder nu här alle,
Huru Jesus plågad är!
Tårar flyte, klagan skalle,
Då vår syndaskuld han bär!
Så som Jesu smärta var,
Aldrig någons varit har.

Hand och fot man genombårat,
Sträckt och plågad är var led,
Huvudet, av törnen sårat,
Blekt och blodigt sjunker ned.
Så som Jesu smärta var
Aldrig någons varit har.

Äntligt överljutt han sänder
Upp sin sista suck och ber:
Fader, jag i dina händer
Nu min ande återger!
Så som Jesu smärta var
Aldrig någons varit har.

Denna stund är Jesu sista;
Templets förlåt rivs i tu,
Solen mörknar, bergen brista:
Öga, hjärta, vad gör du?
Så som Jesu smärta var
Aldrig någons varit har.

Har du, människa, ett hjärta,
Är din bäste vän dig kär,
Känn din syndaskuld med smärta.
Ty för den han korsfäst är!
Så som Jesu kärlek var,
Aldrig någons varit har.